

[Carsten Raft.]

til Sikring af de nødvendige Beholdninger, en Lov bygget paa Erfaringer, der havde løbet et helt Aar fra den tidligere Lov, og paa det Tidspunkt — jeg er nødt til stadig at understrege det —, paa det Tidspunkt begynder Ministeren at snakke med Erhvervene om, hvorledes man skal sikre tilstrækkelige Brændselsbeholdninger her i Landet.

Der forefaldt under Debatten om de 25 Mill. Kr. et meget karakteristisk Ordskifte mellem Finansministeren og vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem omtalte, at af de 50 Mill. Kr. var de 5 Mill. Kr. brugt til Køb af svovlsur Ammoniak, altsaa til Sikring af Kvælstofgødning, og det ærede Medlem spurgte, lidt forbavset, om, hvorfor de Penge var brugt, da der efter hans Mening vanskeligt kunde tænkes en Blokadesituation, hvor vor Forbindelse med Norge blev afskaaret; oppe fra Norge kan vi faa al den Kvælstofgødning vi ønsker, og selv om han stemte for det nye Beløb og accepterede det, saa syntes han alligevel nok, Dispositionen var en lille Smule gal. Ministeren svarede meget spagfærdigt, at det var ikke sikkert, at det passede i Norges Handelspolitik til det Tidspunkt at sælge Kvælstofgødning til os.

Nu staar vi i Situationen. Forbindelsen med Norge er selvfølgelig opretholdt, og der foreligger ikke det fjerneste om, at Norge ikke vil sælge til os, tværtimod, Norge er klar til at sælge os alle de fornødne Beholdninger, og vi rationerer vort eget Forbrug for at kunne udveksle saadanne nødvendige Varer med de øvrige skandinaviske Stater. Men den Benzin, som kunde være købt for det samme Beløb — vi hører udtrykkeligt den højtærede Minister nævne Beløbet 4 Mill. Kr., altsaa et mindre Beløb endnu —, den har vi ikke; Benzinen, som er nødvendig for os, og ved hvis Mangel den foreliggende Misère er hidført, den er erstattet med det i Øjeblikket ret værdiløse svovlsure Ammoniak, med et Stof, som slet ikke behøvede at være indkøbt. Hvis vi paa det Tidspunkt havde indkøbt Benzin og oplagret den, saa vilde Beholdningen have været saa stor, at alle Automobileer vilde have været i Stand til at køre, selv om det maaske var blevet med rationerede Mængder, og saa havde denne Misère ikke fore-

ligget. Men i Stedet har man faaet svovlsur Ammoniak og maa være glad for den, selv om den er unødvendig.

Det er svært at forstaa den Statsvisdom, der sikrer sig Varer paa fredelige skandinaviske Markeder, hvorfra man maa regne med altid at kunne faa dem, og ser ganske væk fra de Varer, der kommer fra oversøiske Lande, ser bort fra en Vare, om hvilken man maa vide, at Tilførslerne deraf bliver usikre i Krigstider, og som man maa vide er et af Verdenskrigens allervigtigste økonomiske Stoffer — Nervekrigen har nogle kaldt denne Krig, andre kalder den en Benzinkrig. Den Vare, der skal hentes langt borte fra, den interesserer man sig ikke for, men man sikrer sig den Gødning, som man altsaa nu ligger inde med og kan glæde sig ved. Jeg understreger Ministerens Bemærkning i hans Svar: at det skulde være de vigtigste Varer, der skulde indkøbes ved Beredskabskøbene, derfor blev der ikke Brug for Benzin.

Jeg synes, det er svært at forstaa den Statsvisdom, der giver sig Udtryk i Ministeriets Dispositioner paa dette Omraade, derimod synes jeg ikke, det er svært med den Dokumentation, jeg har foretaget, at slaa fast, at Handelsministeren har været ualmindelig sendrægtig, at han er kommet langt senere end de øvrige Ministre, at han har grebet i usædvanlig Grad forkert i sine Dispositioner, og at han efter min Mening maa bære Ansvaret for den Misère, Samfundet er kommet ud i.

Ministeren vil ikke paaberaabe sig, at han aldrig har faaet Forslag om at indrette saadanne Statslagre. Jeg ved det ikke, men jeg regner med som ganske givet, at Cheferne for de Institutioner, der skal bruge disse Nødbeholdninger, er kommet med saadanne Forslag. Jeg ved, at Benzinfirmaer er kommet med Forslag om at bygge Statslagre og oven i Købet har tilbudt at bygge dem paa Vilkaar, der var fordelagtige for Staten; men jeg maa have Lov at sige om vor egen Andel i Tingene, at hvor vi i Udvalg og Kommissioner kunde komme til det, har vi tilraadet Regeringen at lægge Benzin hen i nedgravede, underjordiske Lagre og dermed gjort vort for at forhindre, at den Situation, som vi nu staar i, kom til at opstaa.

Jeg synes, at Ministeren i sin Besva-